

Dosarul nr. I-753/2022
I-22044341-12-1-31032022

S E N T I N Ț A
În Numele Legii

22 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediu Buiucani
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Ana Cucerescu
Veaceslav Dubalari,
Cristian Vinogradov

Cu participarea:

Acuzatorului de Stat
Părții vătămate
Apărătorul inculpatului:
În lipsa
Inculpatului

Iulia Ghimp
Șonțu *****
Sanduleac Victor
***** Sîrbu

a judecat în ședința de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Sîrbu *****, născut la *****, IDNP: *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat din m*****, studii medii incomplete, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, 3 copii minori la întreținere, supus militar, nu are grad de invaliditate, nu dispune de careva titluri *speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat*:

- *Sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 31 mai 2017, condamnat în baza art 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 3 /trei/ani reținut de facto la 16.03.2022, ora 17.15 min. (f.d.83), fiind eliberat la 17.03.2022 (f.d.99-100), cu aplicarea măsurii preventive-obligarea de a nu părăsi țara, pe un termen de 30 zile (f.d.101-103), care nu a fost prelungită ulterior.*

anunțat în căutare prin încheierea judecătorească la data de 07.07.2022 (f.d.145-146), numărul dosarului de căutare 2022030287.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(1), 190 alin.(1) din Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în procedura judecătorului Ana Cucerescu de la data de 31 martie 2022 – 22 noiembrie 2022.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,-

a c o n s t a t a t :

1. Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat, considerată ca fiind dovedită:

Inculpatul Sîrbu *****, pe parcursul lunii august 2021, aflându-se în sectorul Râșcani al mun.Chișinău, având scopul și intenția de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, dându-ți seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acțiunilor sale prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora,

sub pretextul că îl poate ajuta pe Șonțu ***** în vederea obținerii categoriei "C" pentru permisul de conducere, a pretins de la ultimul suma de 500 Euro. La data de 20 august 2021 Sîrbu *****, aflându-se în apropierea BC "Moldinconbank" SA, amplasată la intersecția bd. Mircea cel Bătrîn și str. Ginta Latină din mun. Chișinău, a primit de la Șonțu *****, mijloace bănești în sumă totală de 600 dolari SUA, care potrivit cursului oficial BNM stabilit pentru 20.08.2021, constituie 10584,90 lei, pentru al ajuta pe ultimul în vederea obținerii categoriei "C" pentru permisul de conducere, fără însă a avea această posibilitate.

Tot el, Sîrbu ***** în perioada de timp 23-24 august 2021, urmărind scopul infracțional de a dobândi ilicit bunurile cet. Șonțu ***** prin înșelăciune, prevăzând urmările sale prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, sub pretextul că îl poate ajuta în vederea angajării ultimului în cadrul societății comerciale "Supraten" în calitate de șofer, fără însă a avea această posibilitate, în apropierea magazinului "Linella", amplasat pe str. Miron Costin din mun. Chișinău, a primit mijloace bănești în sumă de 2000 Euro, care potrivit cursului mediu oficial BNM pentru luna august 2021, constituie 41740 lei. Ca urmare, lui Șonțu *****, i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 52324,90 lei.

2. Procedura examinării cauzei penale.

În ședința de judecată inculpatul Sîrbu ***** nu s-a prezentat, fiind întreprinse toate măsurile necesare pentru a înștiința inculpatul despre ședința de judecată, despre data, ora și locul examinării cauzei, însă acesta din urmă s-a eschivat de la prezentarea sa în fața instanței, motiv din care în privința acestuia, la data de 07 iulie 2022 a fost dispusă anunțarea în căutare (f.d.145-146). În rezultat, în privința lui Sîrbu ***** a fost pornit duplicatul dosarului de căutare cu nr.2022030287, informația care a fost prezentată de IP Rîșcani.

În concluzie, prin încheierea judecătorească protocolară din 27 octombrie 2022, instanța de judecată a dispus, în baza art.321 alin.(2) pct.1) din Cod de procedură penală examinarea cauzei în lipsa inculpatului Sîrbu *****, constatând faptul eschivării acestuia din urmă de la prezentarea sa în fața instanței.

În continuarea gândului, se reține că faptul neprezentării în fața instanței și eschivarea inculpatului de la prezentarea sa în ședința de judecată denotă lipsa de interes a acuzatului față de cauza care se află în proces de examinare, precum și crearea artificială și intenționată a unor impedimente în examinarea prezentei cauze penale în termen rezonabil, or potrivit materialelor cauzei Sîrbu ***** cunoaște cu certitudine despre existența cauzei penale, învinuirea adusă și a fost informat despre terminarea urmăririi penale și transmiterii cauzei penale în instanța de judecată pentru examinarea în fond, acțiuni efectuate cu participarea apărătorului său.

În sensul celor relatate *supra*, instanța de judecată menționează că în jurisprudența relevantă a Curții Europene, în care s-a analizat problema dreptului persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale, s-a stabilit că acesta nu este unul absolut. Curtea Europeană a conchis că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale nu presupune în mod obligatoriu pronunțarea unei hotărâri judecătorești doar după ce acuzatul s-a prezentat în ședința instanței. Dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele. Faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept. Principiile în discuție au fost sintetizate de către Curtea Europeană în cazul *Sejdovic v. Italia, din 1 martie 2006, fiind ulterior reafirmate în cazurile Haralampiev v. Bulgaria din 24 aprilie 2012 și Idalov v. Rusia din 22 mai 2012*.

În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții

Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cazul *Medenica v. Elveția* din 14 iunie 2001, § 56–59.

Pe de altă parte, Curtea menționează că, deși prezența acuzatului Sîrbu ***** în ședința instanței are o importanță deosebită pentru echitatea procedurii, legislatorul trebuie să descurajeze absențele nejustificate și să asigure desfășurarea rapidă și eficace a procedurii. Lipsa de reacție din partea acuzatului nu trebuie să paralizeze procedura instanței.

3. Argumentele participanților la proces.

1. Poziția inculpatului.

În pofida faptului că inculpatului Sîrbu ***** i s-a oferit posibilitatea de a se expune în fața instanței, acesta din urmă nu s-a utilizat de dreptul său de a-și susține argumentele în vederea apărării poziției sale și nu s-a prezentat în ședințele de judecată, cauza fiind examinată în lipsa acestuia, în procedura generală, fiindu-i asigurate toate garanțiile procedurale prevăzute de legislația în vigoare pentru a se apăra și de a-și expune poziția în fața instanței, prin participarea obligatorie în ședințele de judecată a apărătorului desemnat.

Tot aici, instanța de judecată relevă că conform prevederilor art.66 din Codul de procedură penală inculpatul are dreptul să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgând-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa, să dea explicații cu privire la învinuirea ce i se aduce sau să refuze de a le da. Or, obligația probațiunii îi revine acuzatorului de stat și nu inculpatului, care se bucură de o prezumție de nevinovăție.

3.2. Argumentele acuzării de stat.

Conform art.26 alin.(3) din Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a Învinuirii în Instanță, Iulia Ghimp, în susținerea învinuirii formulate față de inculpatul Sîrbu ***** învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(1), art.190 alin.(1) din Cod penal, a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

- Declarațiile părții vătămate Șonțu *****, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că Sîrbu ***** fiind un vechi cunoscut al fratelui său pe nume *****r Șonțu, comunicând cu fratele lui, a propus că îl poate ajuta la redobândirea categoriei ”C” a permisului de conducere, spunând că are ceva cunoscuți la MRAO și îl poate ajuta de a permite permisul de conducere de categoria ”C”. Prin urmare fratele lui Șonțu *****r a transferat din America lui Sîrbu ***** 600 de dolari, taxa care a fost cerută de Sîrbu ***** pentru a-l ajuta de a primi permisul. Prin urmare de câte ori se întâlnea cu el pentru a afla cum decurge situația, este posibil sau nu, i-a propus că-l poate angaja la firma Supraten în calitate de curier, pentru acest serviciu propus a cerut o taxă de 2000 euro, la care el a fost de acord și peste câteva zile s-a întâlnit cu el i-a transmis 2000 de euro și apoi s-au despărțit. Peste o săptămână a început să-l contacteze însă Sîrbu ***** a început a se eschiva, nu răspundea la telefon sau dacă răspundea zicea că acum pleacă să vorbească și după se vor vedea și așa a durat o lună sau chiar două luni de zile. După care nu a reușit să mai dea de el.

La întrebările acuzatorului de stat, partea vătămată suplimentar a declarat instanței că faptele date au avut loc în luna august 2021. Fratele său din America a transferat 600 de dolari pe numele lui Sîrbu, unde el a plecat cu Sîrbu ***** la banca pentru a se asigura că el a primit banii fapt care sa adeverit, el a primit banii. Banii au fost ridicați de la Moldindcombank pe str. Ginta Latină intersecție cu Mircea cel Bătrân, mun. Chisinau. Suma de 2000 de euro a transmis-o lui Sîrbu ***** în

apropiere de parcul Afgan, str.bd. Moscovei intersecție cu str.Miron Costin. La transmiterea sumei de 2000 de euro lui Sîrbu ***** nu a fost întocmită nici-o recipisă

La întrebările avocatului, partea vătămată a comunicat instanței că suma de 600 de dolari a fost transmisă de fratele său pentru el din motiv că nu avea el bani. În momentul transmiterii banilor, nu era cu Sîrbu ***** în relații de afaceri. Cu Sîrbu ***** nu a discutat despre Licență de activitate la Supraten, era doar discuție despre angajare. Era discuția că se angajează cu mașina lui personală, unde va primi comenzi de la Supraten. Bani nu au fost restituiți. În cazul în care îi vor fi restituite sumele de bani, nu-l va ierta.

Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat în susținerea învinuirii formulate privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(1), 190 alin.(1) din Cod penal următoarele probe cercetate în cadrul examinării cauzei:

- Informație privind efectuarea transferului mijloacelor bănești în suma de 600 dolari SUA din 20 august 2021, prin intermediul Moneygram Payment Systems, transfer efectuată de la Ursu Igor către ***** Sîrbu (f.d.11-12);

- Informație privind conversații telefonice și capturile de ecran a mesajelor între Sîrbu ***** și partea vătămată din 20 august, 08 septembrie, prin care se confirmă faptul primirii de Sîrbu ***** a sumei în mărime de 600 dolari SUA, precum și conversații cu „***** Supraten,, (f.d.13-18);

- Răspunsul nr.4 din 20.01.2022, a SA „Supraten,, prin care se certifică că persoana pe nume Sîrbu ***** a.n.*****, nu este și nici nu a fost angajată al Companiei (f.d.47).

În continuare, instanța de judecată menționează că prin prisma art.24 alin.(3) din Cod de procedură penală, care prevede că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată, respectând principiile generale ale judecării cauzei penale, drepturile tuturor participanților la proces, a oferit posibilitate egală părților de a-și prezenta poziția, specificând în acest sens că partea apărării, în afară de cele enumerate *supra*, alte probe nu a prezentat.

4. Aprecierii instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art. 384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin.(1) din Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În conformitate cu art.93 alin.(1) din Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform

propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că, în privința inculpatului Sîrbu *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În acest context instanța de judecată reține că, potrivit art. 100 alin.(4) din Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedind *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția lui Sîrbu *****, în comiterea infracțiunilor incriminate prevăzute de art.art.190 alin.(1), 190 alin.(1) din Cod penal.

În mod particular,

Cu referire la învinuirea lui Sîrbu *** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal (pe episodul dobândirii ilicite a sumei în mărime de 600 dolari SUA).**

În acest context, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în

cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Sîrbu ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal.

Or, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că pe parcursul lunii august 2021, aflându-se în sectorul Râșcani al mun. Chișinău, având scopul și intenția de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că îl poate ajuta pe Șonțu ***** în vederea obținerii categoriei "C" pentru permisul de conducere, Sîrbu ***** a pretins de la ultimul suma de 500 Euro. La data de 20 august 2021 cet. Sîrbu *****, aflându-se în apropierea BC "Moldincombank" SA, amplasată la intersecția bd. Mircea cel Bătrân și str. Ginta Latină din mun. Chișinău, a primit de la Șonțu *****, mijloace bănești în sumă totală de 600 dolari SUA, care potrivit cursului oficial BNM stabilit pentru 20.08.2021, constituie 10584,90 lei, pentru al ajuta pe ultimul în vederea obținerii categoriei "C" pentru permisul de conducere, fără însă a avea această posibilitate.

În particular, în ședința de judecată partea vătămată Șonțu *****, pe capătul de învinuire privind dobândirea ilicită a sumei de bani în mărime de 600 dolari SUA, cu suficientă precizie a declarat instanței că *"...Sîrbu ***** fiind un vechi cunoscut al fratelui său pe nume *****r Șonțu, comunicând cu fratele lui, a propus că îl poate ajuta la redobândirea categoriei "C" a permisului de conducere, spunând că are ceva cunoscuți la MRAO și îl poate ajuta de a permite permisul de conducere de categoria "C". Prin urmare fratele lui, Șonțu *****, a transferat din America lui Sîrbu ***** 600 de dolari, taxa care a fost cerută de Sîrbu ***** pentru a-l ajuta de a primi permisul..., ...Peste o săptămână a început să-l contacteze însă Sîrbu ***** a început a se eschiva, nu răspundea la telefon sau dacă răspundea zicea că acum pleacă să vorbească și după se vor vedea și așa a durat o lună sau chiar două luni de zile. După care nu a reușit să mai dea de el..., ...faptele date au avut loc în luna august 2021. Fratele său din America a transferat 600 de dolari pe numele lui Sîrbu, unde el a plecat cu Sîrbu ***** la banca pentru a se asigura că el a primit banii fapt care sa adeverit, el a primit banii. Banii au fost ridicați de la Moldindconbank pe str.Ginta Latină intersecție cu Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău..., ...suma de 600 de dolari a fost transmisă de fratele său pentru el din motiv că nu avea el bani. În momentul transmiterii banilor, nu era cu Sîrbu ***** în relații de afacere..., ...Banii nu au fost restituiți. În cazul în care îi vor fi restituite sumele de bani, nu-l va ierta".*

Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, declarațiile părții vătămate Șonțu ***** au fost confirmate și coroborează cu alte probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume *informație privind efectuarea transferului mijloacelor bănești în suma de 600 dolari SUA din 20 august 2021, prin intermediul Moneygram Payment Systems, transfer efectuată de la Ursu Igor către ***** Sîrbu (f.d.11-12), precum și informație privind conversații telefonice și capturile de ecran a mesajelor între Sîrbu ***** și partea vătămată din 20 august, 08 septembrie*, prin care se confirmă faptul primirii de Sîrbu ***** a sumei în mărime de 600 dolari SUA (f.d.13-18).

Astfel, prin probele analizate *supra* se demonstrează faptul primirii de către inculpat a sumei în mărime de 600 dolari SUA, destinația acestora fiind explicată de către partea vătămată Șonțu *****.

Subsecvent, instanța menționează că în ședința de judecată partea vătămată Șonțu *****, cu suficientă precizie, a declarat circumstanțele faptice ale cauzei, a indicat bunurile sustrate și nominalul acestora, suma prejudiciului adus, declarații care au fost susținute, confirmate și completate prin alte probe, prezentate de acuzatorul de stat.

Or, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele, și corectitudinea cărora nu poate fi pusă sub semnul întrebării, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În acest context, instanța reține că va aprecia critic poziția părții apărării cu privire existența între partea vătămată Șonțu ***** și inculpatul Sîrbu ***** a relațiilor civile, banii fiind transmiși pentru realizarea unei afaceri comune. Or declarațiile părții vătămate în acest sens: „...În momentul transmiterii banilor, nu era cu Sîrbu ***** în relații de afacere...” nu au fost combătute prin probe de către partea apărării, aceasta limitându-se doar la faptul de a da altă apreciere relațiilor existente, atribuindu-i caracter civil.

Prin urmare, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea demonstrează *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția inculpatului Sîrbu ***** în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.190, alin.(1) din Cod penal (pe episodul privind dobândirea ilicită a sumei de bani în mărime de 600 dolari SUA) *escrocherie*, adică **dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.**

În continuare, în contextul **încadrării juridice a faptei** încriminate, instanța de judecată stabilește că prin fapta comisă Sîrbu ***** a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de escrocherie care are un caracter complex: *obiectul juridic principal*-îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar*-îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material al infracțiunii reprezintă suma bănească, în valoarea de 600 dolari SUA, care a fost transmisă prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, de către Șonțu ***** inculpatului pentru ”redobândirea categoriei ”C” a permisului de conducere”, care de fapt, reieșind din acțiunile concludente ulterioare a inculpatului, s-a dovedit că acesta din urmă l-a dus în eroare pe Șonțu ***** , prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) din Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată și de comportamentul dolosiv și viclean al inculpatului; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Subsecvent, este relevant de a face trimitere la prevederile ***Deciziei de inadmisibilitate a Curții Constituționale RM a sesizării nr. 152g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin.(1) din Codul penal***, în conformitate cu care ”...Textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că **consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității...**Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că sau folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului....,,

La fel, pentru întrunirea elementelor laturii obiective a escrocheriei este importantă stabilirea conținutului acțiunii adiacente. Din textul dispoziției alin.(1) art.190 Cod penal se deduce că această acțiune trebuie să îndeplinească următoarele trei condiții:

- să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane;
- această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau;
- ca mincinoasă a unei fapte adevărate în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.

La caz, inculpatului Sîrbu ***** i s-a reținut inducerea în eroare săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

Prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: situația financiară dificilă a inculpatului care ”și-a asumat” angajamentul la momentul încheierii tranzacției, lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului, maniera de comportament pe care a manifestat-o făptuitorul după ce i-au fost transmise bunurile (banii).

Suplimentar, instanța statuează că la calificarea infracțiunii săvârșite cu cauzarea de daune considerabile, este necesar să se țină cont de *caracterul considerabil* al daunei cauzate care se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Cu referire la caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de judecată reține consemnarea expresă a acestui fapt de către partea vătămată Șonțu ***** în ședința de judecată.

Infracțiunea specificată la art.190, alin.(1) Cod penal este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - cel de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 alin. (1) din Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța a stabilit că inculpatul întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, fiind la data săvârșirii infracțiunii responsabil, atingând vârsta de 42 ani.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Sîrbu ***** și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Prin urmare, instanță ajunge la concluzia că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(1) Cod penal a fost demonstrată incontestabil, *potrivit principiului „in dubio pro reo”*.

Cu referire la învinuirea lui Sîrbu *** ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal (pe episodul dobândirii ilicite a sumei în mărime de 2000 EURO).**

În acest context, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții,

utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Sîrbu ***** în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal.

Or, prin cumulul probelor cercetate, în cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că în perioada de timp 23-24 august 2021, urmărind scopul infracțional de a dobândi ilicit bunurile cet. Șonțu ***** prin înșelăciune, Sîrbu ***** , sub pretextul că îl poate ajuta în vederea angajării ultimului în cadrul societății comerciale ”Supraten” în calitate de șofer, fără însă a avea această posibilitate, în apropierea magazinului ”Linella”, amplasat pe str. Miron Costin din mun. Chișinău, a primit mijloace bănești în sumă de 2000 Euro, care potrivit cursului mediu oficial BNM pentru luna august 2021, constituie 41740 lei. Ca urmare, lui Șonțu ***** , i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 52324,90 lei.

În sensul acestui capăt de învinuire, instanța reține că apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și își fundamentează concluziile pe probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, în special se face trimitere pe declarațiile părții vătămate Șonțu ***** și conținutul informației privind conversațiilor telefonice și capturile de ecran a mesajelor între Sîrbu ***** și partea vătămată din 20 august, 08 septembrie (f.d.13-18), informație raportată la răspunsul nr.4 din 20.01.2022, a SA „Supraten,,(f.d.47), probe care, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Sîrbu ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Cod penal.

Or, potrivit declarațiilor părții vătămate Șonțu ***** în sensul celor incriminate inculpatului Sîrbu ***** , pe capătul de învinuire ce ține de dobândirea ilicită a sumei de bani în mărime de 2000 EURO a declarat instanței că: „...Prin urmare de câte ori se întâlnea cu el pentru a afla cum decurge situația, este posibil sau nu, **i-a propus că-l poate angaja la firma Supraten** în calitate de curier, pentru acest serviciu propus a cerut o taxă de 2000 euro, la care el a fost de acord și peste câteva zile s-a întâlnit cu el i-a transmis 2000 de euro și apoi s-au despărțit. Peste o săptămână a început să-l contacteze însă Sîrbu ***** a început a se eschiva, nu răspundea la telefon sau dacă răspundea zicea că acum pleacă să vorbească și după se vor vedea și așa a durat o lună sau chiar două luni de zile. După care nu a reușit să mai dea de el..., ...faptele date au avut loc în luna august 2021..., ...Suma de 2000 de euro a transmis-o lui Sîrbu ***** în apropiere de parcul Afgan, str.bd. Moscovei intersecție cu str.Miron Costin. La transmiterea sumei de 2000 de euro lui Sîrbu ***** nu a fost întocmită nici-o recipisă..., ...În momentul transmiterii banilor, nu era cu Sîrbu ***** în relații de afaceri. Cu Sîrbu ***** nu a discutat despre Licență de activitate la Supraten, era doar discuție despre angajare. Era discuția că se angajează cu mașina lui personală, unde va primi comenzi de la Supraten. Banii nu au fost restituiți. În cazul în care îi vor fi restituite sumele de bani, nu-l va ierta”.

Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, declarațiile părții vătămate Șonțu ***** au fost confirmate și coroborează cu alte probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume informația privind conversațiilor telefonice și capturile de ecran a mesajelor între Sîrbu ***** și partea vătămată din 20 august, 08 septembrie, prin care se confirmă faptul primirii de Sîrbu ***** a sumei în vederea angajării, precum și conversații cu „***** Supraten,, (f.d.13-18), informație raportată la răspunsul nr.4 din 20.01.2022, a SA „Supraten,, prin care se certifică că persoana pe nume Sîrbu ***** , a.n. ***** , nu este și nici nu a fost angajată al Companiei (f.d.47).

Astfel, prin probele analizate *supra* se demonstrează faptul primirii de către inculpat a sumei în mărime de 2000 EURO, destinația acestora fiind explicată de către partea vătămată Șonțu ***** .

Mai mult decât atât, partea apărării nu contestă faptul primirii de către inculpatul Sîrbu ***** a sumei de bani, atribuind acestora caracter civil.

Subsecvent, instanța menționează că în ședința de judecată partea vătămată Șonțu ***** , cu suficientă precizie, a declarat circumstanțele faptice ale cauzei, a indicat bunurile sustrate și

nominalul acestora, suma prejudiciului adus, declarații care au fost susținute, confirmate și completate prin alte probe, prezentate de acuzatorul de stat.

Or, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele, și corectitudinea cărora nu poate fi pusă sub semnul întrebării, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În acest context, instanța reiterează că va aprecia critic poziția părții apărării cu privire existența între partea vătămată Șonțu ***** și inculpatul Sîrbu ***** a relațiilor civile, banii fiind transmiși pentru realizarea unei afaceri comune. Or declarațiile părții vătămate în acest sens: „...*În momentul transmiterii banilor, nu era cu Sîrbu ***** în relații de afacere...*” nu au fost combătute prin probe de către partea apărării, aceasta limitându-se doar la faptul de a da altă apreciere relațiilor existente, atribuindu-i caracter civil.

Instanța de judecată reține că versiunea apărării cu privire la nevinovăția inculpatului Sîrbu ***** pe acest capăt de acuzare, este combătută prin ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală. Prin urmare, poziția apărării de negare a vinovăției, nu corespunde adevărului și este prezentată în scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală pentru faptele comise, aceasta se combate de ansamblu probator analizat și apreciat prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de judecată conchide că analiza coroborată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești relevă inconsecvența poziției apărării, iar starea de fapt reținută în baza ansamblului probator administrat în prezenta cauză, confirmă că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și au fost săvârșite de acesta.

Prin urmare, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea demonstrează *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția inculpatului Sîrbu ***** în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.190, alin.(1) din Cod penal (pe episodul privind dobândirea ilicită a sumei de bani în mărime de 2000 EURO) *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.*

În continuare, în contextul **încadrării juridice a faptei** încriminate, instanța de judecată reține că analiza elementelor constitutive a infracțiunii de escrocherie a fost efectuată *supra* în contextul episodului cu dobândirea ilegală a sumei bănești în mărime de 600 dolari SUA, rămânând valabilă și pentru infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal (dobândirea ilegală a sumei bănești în mărime de 2000 euro) ce ține de obiectul atentării relațiilor sociale, obiectul material al infracțiunii, latura subiectivă a infracțiunii, subiectul, precum și faptul că este o infracțiune materială.

În acest capăt de învinuire, *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) din Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase 2) *urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial considerabil, în mărime de 2000 EURO*; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La caz, inculpatului Sîrbu ***** i s-a reținut inducerea în eroare săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

Prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: situația financiară dificilă a inculpatului care î-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției, caracterul

irealizabil al angajamentului asumat, lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului, evitarea în continuu restituirii sumelor de bani primite de la partea vătămată, intervenind cu diferite amânări, maniera de comportament pe care a manifestat-o inculpatul după ce i-au fost transmise (banii).

Suplimentar, cu referire la caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de judecată reține consemnarea expresă a acestui fapt de către partea vătămată Șonțu ***** în ședința de judecată.

Astfel, argumentele apărării care invocă că fapta inculpatului nu întrunește semnele și elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(1) din Codul penal, nu sunt bazate pe probe, ca urmare instanța le consideră ca fiind formale și neîntemeiate, neavând careva suport juridic, având în vedere constatările instanței invocate *supra*.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, în acțiunile lui Sîrbu ***** a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

5. Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă.

De către acuzatorul de stat, Iulia Ghimp, în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Sîrbu ***** vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190, alin.(1) și art.190, alin.(1) din Cod penal și ai stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, pentru fiecare episod. În baza prevederilor art.84, alin.(1) Cod penal a-i stabili lui Sîrbu ***** pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. A admite integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată. Cheltuieli judiciare nu sunt.

Apărătorul inculpatului Sîrbu *****r, avocatul Sanduleac *****r, în debaterile judiciare a solicitat instanței emiterea în privința lui Sîrbu ***** unei sentințe de achitare, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190, alin.(1) și art.190, alin.(1) din Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului nu sunt prezente semnele și elementele constitutive ale infracțiunii.

Potrivit art.24 alin. (2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.art. 7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art. 75 alin. (1) din Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art. 75

alin. (1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.51 alin.(2) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Sîrbu *****, la răspundere penală pe componența de infracțiuni prevăzute de art.art.190 alin.(1), 190 alin.(1) din Cod penal.

Cu referire la învinuirea formulată, instanța de judecată reține că faptele prevăzute de art.190 alin.(1) din Cod penal, comise de inculpatul Sîrbu ***** *la data comiterii* infracțiunilor reprezintă o infracțiune *mai puțin gravă*, concluzia rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art.190 alin.(1) și art.16 alin.(3) din Cod penal. Or, în cursul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului, au fost comise în luna august anului 2021, legea penală în vigoare, prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal, stabilind o pedeapsa sub formă de *amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani*.

Reieșind din circumstanțele expuse *supra* instanța de judecată la stabilirea pedepsei lui Sîrbu ***** urmează să aplice limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei.

La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului Sîrbu *****, instanța de judecată, *urmează să țină cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate, de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat, fapt confirmat prin revendicarea (f.d.50-52), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.49) sau psihiatru (f.d.90), nu este angajat în câmpul muncii, căsătorit, are la întreținere 3 copii minori (f.d.21-22), precum și faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară*.

Circumstanțele prevăzute de art.76, 77 din Cod penal nu au fost stabilite.

Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.

Astfel, constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, instanța urmează să-i stabilească inculpatului pedeapsa penală capabilă să corecteze făptuitorul.

În ceea ce privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată, se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea apărării societății împotriva comiterii unor astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea.

În circumstanțele elucidate mai sus, instanța de judecată consideră la caz că, corectarea și reeducarea inculpatului Sîrbu *****, este posibilă prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse penale sub formă de *închisoare*.

Subsecvent, instanța reține că Sîrbu ***** este învinuit în săvârșirea infracțiunilor, prevăzute de art.190 alin.(1), 190 alin.(1) din Cod penal, fiind constatată prezența concursului de infracțiuni.

În acest context, este relevant de a face trimitere la prevederile art.84 alin.(1) din Cod penal, în conformitate cu care Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțînd pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În mod particular, în baza celor expuse și reținute *supra*, pentru infracțiunea, prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal (episodul cu dobîndirea ilicită a 600 dolari SUA) inculpatului Sîrbu ***** , instanța stabilește pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen **de 2/doi/ ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru infracțiunea, prevăzută de art.190 alin.(1) din Cod penal (episodul cu dobîndirea ilicită a 2000 EURO) inculpatului Sîrbu ***** , instanța stabilește pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen **de 2/doi/ ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) din Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, instanța de judecată stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen **de 3 (trei) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la acțiunile civile, repararea prejudiciului.

Instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 11), 13), 14) și 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

În acest sens instanța reține că, de către partea vătămată Șonțu ***** , care a fost recunoscut la cerere (f.d.74), în calitate de parte civilă, prin ordonanța organului de urmărire penală din 22.02.2022 (f.d.78) a fost depusă acțiunea civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Sîrbu ***** a sumei de 52 324,90 lei cu titlu de prejudiciu material și suma în mărime de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Acțiunea civilă susținută integral în cadrul ședinței de judecată.

În motivarea pretențiilor formulate, Șonțu ***** invocă săvârșirea în privința sa de către inculpatul Sîrbu ***** a acțiunilor ilegale, care se încadrează în prevederile art.190 alin.(1), art.190 alin.(1) din Cod penal, făcând trimitere la prevederile art.1398 alin.(1) din Cod civil și art.220-221 din Cod de procedură penală.

În contextul acțiunii depuse, instanța reține că în conformitate cu art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În temeiul dispozițiilor art.219 alin.(2) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o

acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

În conformitate cu art.387 alin.(1) din Codul de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Instanța de judecată atestă că, prezentei spețe îi sunt aplicabile normele de drept material din Codul civil, în vigoare pe 01 martie 2019, prin prisma art.7 din Codul civil republicat, ținând cont de faptul că faptele infracționale au fost comise în perioada anului 2021.

Conform art.1998 alin. (1) din Codul civil, Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit prevederilor art.2025, alin.(1) din Cod civil Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În conformitate cu prevederile art.2036, alin.(1), (2) din Cod civil În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art.2037 din Cod civil Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

În mod particular,

Cu referire la acțiunea civilă formulată de partea vătămată Șonțu *****, instanța reține că în urma examinării cauzei, s-a stabilit că Sîrbu ***** *****, pe parcursul lunii august 2021, aflându-se în sectorul Râșcani al mun.Chișinău, având scopul și intenția de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, dându-ți seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acțiunilor sale prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, sub pretextul că îl poate ajuta pe Șonțu ***** în vederea obținerii categoriei ”C” pentru permisul de conducere, a pretins de la ultimul suma de 500 Euro. La data de 20 august 2021 cet. Sîrbu ***** , aflându-se în apropierea BC ”Moldinconbank” SA, amplasată la intersecția bd.

Mircea cel Bătrîn și str.Ginta Latină din mun.Chișinău, a primit de la Șonțu *****, mijloace bănești în sumă totală de 600 dolari SUA, care potrivit cursului oficial BNM stabilit pentru 20.08.2021, constituie 10584,90 lei, pentru al ajuta pe ultimul în vederea obținerii categoriei "C" pentru permisul de conducere, fără însă a avea această posibilitate.

Tot el, în perioada de timp 23-24 august 2021, urmărind scopul infracțional de a dobândi ilicit bunurile cet. Șonțu ***** prin înșelăciune, prevăzând urmările sale prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, sub pretextul că îl poate ajuta în vederea angajării ultimului în cadrul societății comerciale "Supraten" în calitate de șofer, fără însă a avea această posibilitate, în apropierea magazinului "Linella", amplasat pe str. Miron Costin din mun. Chișinău, a primit mijloace bănești în sumă de 2000 Euro, care potrivit cursului mediu oficial BNM pentru luna august 2021, constituie 41740 lei. Ca urmare, lui Șonțu *****, i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 52324,90 lei.

Astfel, reieșind din circumstanțele faptice ale cauzei și în contextul normelor enunțate, instanța de judecată consideră necesar a admite parțial acțiunea civilă formulată de Șonțu ***** și dispune încasarea din contul inculpatului Sîrbu ***** în beneficiul părții vătămate a sumei în mărime de 52324,90 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la capătul cererii privind încasarea pagubei morale în valoare de 10 000 lei, instanța reține că conform prevederilor art.2025, alin.(1) din Cod civil Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu puțință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În conformitate cu prevederile art.2036, alin.(1), (2) din Cod civil În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art.2037 din Cod civil Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Astfel, cu referire la cuantumul prejudiciului moral, instanța reține că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că, indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Sub imperiul acestor norme, instanța ia în considerare argumentarea factologică adusă de partea vătămată întru justificarea pagubei morale, considerând-o cauzatoare de suferințe psihice, or au creat repulsie, sentimente de nedreptate, decepție.

Se reține că, infracțiunea comisă de inculpat, reprezintă atentat la patrimoniul persoanei. Prin însăși natura faptei, cu siguranță s-au cauzat suferințe psihice, respectiv prejudiciu moral. Totodată instanța relevă că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, menit a restabili echitatea. Corespunzător o recompensă proporțională și echitabilă la caz, ar reprezenta valoarea de **2 000 lei**, care se va acorda cu titlu de despăgubire, considerându-se valoarea revendicată în sumă de 10 000 lei disproporționată, or însăși sentința de condamnare reprezintă un remediu de satisfacție morală a victimei. Prin urmare, în compensarea excedentului valorii pretinse, acțiunea civilă se va respinge.

În contextul celor expuse *supra*, instanța constată că în cadrul examinării cauzei s-a demonstrat cu certitudine faptele prejudiciabile săvârșite de către inculpat și urmările prejudiciabile survenite pentru partea vătămată, care a fost deposedată prin înșelăciune de bunuri, care până la moment nu au fost restituiți de către inculpat. Or, în esență, linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. La caz, se poate cu certitudine de afirmat, retrospectiv, că inculpatul Sîrbu ***** de la început nu a avut intenția să-i restituie bunurile părții vătămate, în condițiile în care acțiuni în acest sens nici nu au fost întreprinse, iar datorită acestui fapt dânsul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei, invocând diverse motive în acest sens.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar și în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Referitor la măsura preventivă.

Potrivit art.395 alin.(1), pct.5 din Cod de procedură penală în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă.

La fel, potrivit art.175 alin.(2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

Potrivit materialelor dosarului, în prezenta cauza penală inculpatul Sîrbu ***** a fost reținut de facto la 16.03.2022, ora 17.15 min. (f.d.83), fiind eliberat la 17.03.2022 (f.d.99-100), cu aplicarea măsurii preventive-obligarea de a nu părăsi țara, pe un termen de 30 zile (f.d.101-103), care nu a fost prelungită ulterior.

În cadrul examinării cauzei, inculpatul a fost anunțat în căutare prin încheierea judecătorească la data de 07.07.2022 (f.d.145-146), numărul dosarului de căutare 2022030287, fără a fi aplicată măsura preventivă.

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, caracterul și gravitatea infracțiunii incriminate, de comportamentul inculpatului în cursul examinării prezentei cauze penale, de categoria și termenul pedepsei stabilite, instanța de judecată consideră necesar, de a **aplica** măsura preventivă, prevăzută de art.185 din Cod de procedură penală, și anume **arest preventiv**, pentru „...*asigurarea executării sentinței*”, precum și menținerea anunțării în căutare dispusă prin încheierea judecătorească din 07 iulie 2022.

Subsecvent, instanța reține că raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

Mai mult decât atât, în cauza *Savca v. Republica Moldova*, Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (*a se vedea, Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federația Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24*).

În conformitate cu prevederile art.art. 382-389, 392-395 din Cod de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Sîrbu *******, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1), art 190 alin. (1) din Codul penal.

Se condamnă **Sîrbu ******* de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal (episodul cu dobîndirea ilicită a 600 dolari SUA) și ai, stabili pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2/doi/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se condamnă **Sîrbu *******, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal (episodul cu dobîndirea ilicită a 2000 EURO) și ai, stabili pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2/doi/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) din Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, ai stabili *pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 /trei/ ani*, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința lui **Sîrbu ******* măsura preventivă-arestul preventiv, pentru asigurarea executării sentinței și care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei cu închisoare, stabilite lui **Sîrbu *******, a-l calcula din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui **Sîrbu ******* în arest în perioada **16.03.2022-17.03.2022**.

Se menține anunțarea în căutare, dispusă în privința lui **Sîrbu ******* prin încheierea judecătorească din 07 iulie 2022.

Se admite parțial acțiunea civilă formulată de **Șonțu *****r** împotriva lui **Sîrbu ******* privind încasarea prejudiciului material și moral.

Se încasează de la **Sîrbu ******* în beneficiul lui **Șonțu *****r** suma în mărime de 52 324,90 /cincizeci și două mii trei sute douăzeci și patru, 90/lei, cu titlu de prejudiciu material, și suma în mărime de 2 000 /două mii/ lei cu titlu de prejudiciu moral.

În restul pretins, acțiunea se respinge.

Copia sentinței se remite pentru informare Agenției Servicii Publice.

Copia sentinței se remite pentru executare Inspectoratului de Poliție Rîșcani.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător

Ana CUCERESCU
